

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 466/2014/EU,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', päätehtävä on rahoittaa investointeja Euroopan unionissa, mikä on sen perustehtävä ja -tavoite, minkä lisäksi se toteuttaa rahoitustoimia unionin ulkopuolella sen ulkopoliittikan tukemiseksi. Näin unionin ulkopuolisten alueiden käytettäväksi tarkoitettuja unionin talousarviovaroja voidaan vastaanottavien kolmansien maiden hyödyksi täydentää EIP:n taloudellisilla resursseilla. Rahoitustoimia toteuttaessaan EIP tukee välillisesti unionin yleisiä periaatteita ja poliittisia tavoitteita, joihin kuuluvat köyhyyden vähentäminen edistämällä osallistavaa kasvua ja kestäväää taloutta, ympäristönsuojelu ja yhteiskuntakehitys sekä unionin vauraus muuttuvassa globaalissa taloustilanteessa.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT', 209 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä sopimuksen 208 artiklan kanssa, määrätään, että EIP myötävaikuttaa perussäännössään määrätyn ehdoin niiden toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotka ovat tarpeen unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi.
- (3) Unionin ulkoisen toiminnan tukemiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että EIP rahoittaa investointeja unionin ulkopuolella ilman, että EIP:n luottokelpoisuus kärsii, suurimmalle osalle unionin ulkopuolella toteutetuista EIP:n toimista on myönnetty komission hallinnoima EU:n talousarviotakuu, jäljempänä 'EU:n takuu'. Tämä tukee lisäksi EIP:n luottokelpoisuutta rahoitusmarkkinoilla, mikä on ensiarvoisen tärkeää.
- (4) Viimeisin EU:n takuu EIP:n rahoitustoimille, jotka on allekirjoitettu 1 päivän helmikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona, vahvistettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1080/2011/EU ⁽²⁾. Unionin ulkopuolella toteutettavia, unionin politiikkoja tukevia EIP:n rahoitustoimia varten olisi vahvistettava EU:n takuu vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 14. huhtikuuta 2014.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1080/2011/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainataukauksista aiheutuvien tappioiden varalta ja päätöksen N:o 633/2009/EY kumoamisesta (EUVL L 280, 27.10.2011, s. 1).

- (5) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettu takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', joka perustettiin neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009⁽¹⁾, toimii likviditeettipuskurina, joka suojaa unionin talousarviota unionin ulkopuolelle suuntautuvista EIP:n rahoitustoimista sekä makrotaloudellisesta avusta ja Euratomin lainoista aiheutuvilta tappioilta.
- (6) Olisi laadittava luettelo maista, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta. Lisäksi on asianmukaista laatia luettelo maista, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta.
- (7) Bhutan olisi lisättävä luetteloon maista, jotka voivat saada EIP:n rahoitusta ja Myanmar olisi lisättävä kumppanin luetteloon ottaen huomioon viimeaikainen kehitys, jonka perusteella unionin suhteissa Bhutaniin ja Myanmariin/Burmaan on alkanut uusi vaihe. Samalla voidaan tukea molemmissa maissa käynnissä olevia poliittisia ja taloudellisia uudistuksia.
- (8) Jotta voidaan ottaa huomioon huomattavat poliittiset muutokset, luettelo maista, joille voidaan myöntää EU:n takuun kattamaa EIP:n rahoitusta, olisi tarkistettava asianmukaisesti. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä SEUT 290 artiklan mukaisesti valta antaa säädöksiä, joilla muutetaan liitettä III. Komission liitteeseen III tekemien muutosten olisi perustuttava kokonaisarviointiin, johon kuuluvat taloudelliset, sosiaaliset, ympäristölliset ja poliittiset näkökohdat ja erityisesti ne, jotka liittyvät demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että kaikki asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (9) Jotta voidaan ottaa huomioon takuurahaston todellisissa rahoitustarpeissa mahdollisesti tapahtuvat muutokset asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 mukaisesti, EU:n takuun enimmäismäärä olisi jaettava 27 000 000 000 euron kiinteäksi enimmäismääräksi ja 3 000 000 000 euron valinnaiseksi lisämääräksi. Takuurahaston määrärahoista unionin yleisessä talousarviossa (budjettikohta 01 03 06) päätetään jälkikäteen toteutunutta takuun kattamaa ulkoisen luotonannon määrää vuoden n-2 lopussa koskevien lukujen perusteella. Ottaen huomioon ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1638/2006 muuttamisesta, ennen vuotta 2007 päätettyjen rahoitustoimien mukaisista Välimeren alueella tehdyistä riskipääomaa ja lainoja koskevista investoinneista, joissa käytettiin unionin talousarvion varoja, peräisin olevat siirretyt määrät on kerätty Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälinettä (FEMIP) varten perustetulle varainhoitotilille. Näistä siirretyistä määristä osa olisi varattava takuurahaston käyttöön poikkeuksellisenä toimenpiteenä, jolla varmistetaan, että EIP:n rahoitustoimien tämän päätöksen mukaiset enimmäismäärät pysyvät asianmukaisella tasolla vuosina 2014–2020. Jäljelle jäävät varat olisi palautettava unionin yleiseen talousarvioon.
- (10) Harkittaessa valinnaisen lisämäärän aktivoimista kokonaan tai osittain tulisi ottaa huomioon muun muassa seuraavat seikat: EIP:n edistymisen tämän päätöksen täytäntöönpanossa, erityisesti EIP:n toimien tulokset muun muassa tulostamiskäytännöstä saatavien tietojen pohjalta, kehitysvaikutukset mukaan lukien; takuurahaston rahoitustarve ottaen huomioon menneet ja tulevat suorittamatta olevat määrät kaikilla takuurahaston kattamilla toiminta-aloilla; tukikelpoisten alueiden ja maiden makrotaloudellinen, rahoituksellinen ja poliittinen tilanne väliarvioinnin ajankohtana.
- (11) Niiden määrien, jotka EU:n takuulla katetaan kullakin alueella, olisi edelleen oltava enimmäismääriä, jotka EIP rahoittaa EU:n takuulla, eikä tavoitteita, jotka EIP:n on saavutettava. Enimmäismääriä olisi arvioitava tämän päätöksen väliarvioinnin yhteydessä erityisesti sen mukaan, onko luettelossa alueista ja maista, jotka voivat saada EIP:n rahoitusta, mahdollisesti tapahtunut muutoksia.
- (12) EIP:n rahoitustoimien olisi oltava johdonmukaisia edunsaajamaan omien strategioiden kanssa. Edellä mainittu huomioon ottaen EIP:n ulkoisten rahoitustoimien johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja keskittämiseksi unionin politiikkojen tukemiseen sekä edunsaajien mahdollisimman suurten hyötyjen varmistamiseksi päätöksessä N:o 1080/2011/EU vahvistetaan EIP:n rahoitustoimien yleiset tavoitteet kaikilla tukikelpoisilla alueilla ja kaikissa tukikelpoisissa maissa. Niitä ovat paikallisen yksityissektorin kehittäminen ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten), sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen sekä ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen hyödyntäen EIP:n suhteellisia vahvuuksia aloilla, joilla se on todistettavasti saanut aikaan hyviä tuloksia. Nämä tavoitteet olisi säilytettävä myös tässä päätöksessä kestävä kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi edelleen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

- (13) Pk-yritysten rahoituksen saannin parantaminen, mukaan lukien unionin pk-yritysten investoinnit päätöksen soveltamisalaa kuuluvilla alueilla, voi merkittävästi edistää taloudellista kehitystä ja tukea työttömyyden torjuntaa. Jotta EIP kykenisi auttamaan pk-yrityksiä tehokkaasti, sen rahoitustoimien olisi oltava tulosperusteisia. EIP:n olisi mahdollisuuksien mukaan investoitava pk-yritysten tutkimustoimintaan ja innovointiin paikallisen kehityksen tukemiseksi. EIP:n olisi tukikelpoisissa maissa toimittava yhteistyössä paikallisten rahoituksen välittäjien kanssa, joiden olisi oltava kiinteä osa paikallista talouselämää erityisesti sen varmistamiseksi, että osa taloudellisesta hyödystä välittyy niiden asiakkaille ja että EIP:n rahoitus tuottaa lisäarvoa muihin rahoituslähteisiin verrattuna. EIP:n olisi niin pitkälti kuin mahdollisuuksien mukaan myös lisättävä rahoituskumppaneidensa monipuolistamista toimintamaissaan. Due diligence -prosessin kuluessa EIP:n olisi arvioitava, ovatko rahoituksen välittäjien toteuttamat pk-yrityksiä tukevat rahoitustoimet aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden, tulostauskehyksen ja EIP:n vaatimusten mukaisia. EIP:n olisi perustettava raportointimekanismi, jolla varmistetaan, että pk-yrityksille tarkoitettavat varat käytetään niiden hyväksi. EIP:n olisi osana väliarviointia toimitettava konsolidoitu raportti tämän päätöksen mukaisesta pk-yritysten rahoituksesta.
- (14) EU:n takuun kattavuus, joka koskee pelkästään suvereenia ja poliittisia riskejä, ei itsessään riitä turvaamaan EIP:n merkittävää toimintaa mikrorahoituksen tueksi. EU:n takuu ei yksin ole riittävän kattava, jotta EIP voisi toimia mikrorahoituksen tukena merkittäväällä tavalla. Sen vuoksi kyseinen toiminta olisi mahdollisuuksien mukaan toteutettava muista rahoitusvälineistä käytettävissä olevien talousarviovarojen yhteydessä, ja välittävien laitosten, myös paikallistason laitosten, kautta, jotta voidaan edistää kasvua ja välillisesti köyhyyden vähentämistä köyhemmissä maissa.
- (15) EIP:n olisi edelleen rahoitettava investointihankkeita, joilla tuetaan sosiaalisen, ympäristöön liittyvän ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämistä liikenne ja energia mukaan lukien, sekä harkittava toimintansa lisäämistä terveydenhuollon ja koulutuksen infrastruktuurien tukemiseksi silloin, kun näin saadaan selkeästi aikaan lisäarvoa.
- (16) EU:n takuun ilmastonmuutosulottuvuuden lujittamiseksi olisi otettava käyttöön rahoitustoimien kokonaismäärää koskeva tavoite sekä järjestelmä, jonka avulla voidaan ennalta arvioida EU:n takuulla tuettujen hankkeiden kasvihuonekaasupäästöjä. EIP:n rahoitustoimien, joilla tuetaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, olisi oltava vähintään 25 prosenttia kaikista EIP:n rahoitustoimista unionin ilmastotavoitteiden edistämiseksi maailmanlaajuisesti. EIP:n olisi tarjottava yhteistyössä komission kanssa teknistä asiantuntemustaan ja tuettava EIP:n rahoitustoimien edunsaajina olevia julkisia ja yksityisiä vastapuolia, jotta voidaan vastata ilmastonmuutoksen haasteeseen ja hyödyntää käytettävissä olevia varoja parhaalla mahdollisella tavalla. Ilmastonmuutoksen hillitsemis- ja sopeutumishankkeisiin olisi voitava osoittaa rahoitusta edullisin ehdoin. EIP:n rahoitustoimia olisi, jos mahdollista ja asianmukaista, täydennettävä unionin yleisen talousarvion varoilla yhdistelemällä tehokkaasti ja asianmukaisesti unionin ulkoisen avun puitteissa ilmastonmuutoksen torjunnan rahoitukseen tarjolla olevia avustuksia ja lainoja. Tältä osin komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittaman vuosikertomuksen olisi sisällettävä yksityiskohtainen raportti, jossa selvitetään näiden hankkeiden rahoitukseen käytetyt rahoitusvälineet sekä EIP:n rahoitustoimien määrät ja vastaavat avustusten määrät.
- (17) Yleisten tavoitteiden kattamilla aloilla EIP:n rahoitustoimien perustavoitteeksi olisi asetettava maiden alueellinen yhdentymisen, erityisesti taloudellisen yhdentymisen liittymistä valmistevien maiden ja naapuruuspolitiikan kohdemaiden sekä unionin välillä. Tuossa yhteydessä EIP:n olisi voitava yleisten tavoitteiden kattamilla aloilla tukea kumppanimaita unionin yritysten tekemien suorien ulkomaisten investointien avulla, joilla edistetään taloudellista yhdentymistä unioniin sekä teknologian ja tietämyksen siirtoa, edellyttäen että investointihankkeet on tarkastettu huolellisesti sen ehkäisemiseksi, että EIP:n rahoitustoimista aiheutuu kielteisiä seurauksia työllisyydelle unionissa. EIP:tä olisi myös kannustettava tukemaan unionin yritysten suorien ulkomaisia investointeja kumppanimaihin omalla vastuullaan EIP:n riskinsietokyvyn huomioon ottaen.
- (18) EIP:n olisi suoritettava säännöllisesti jälki- tai väliarviointia tämän päätöksen mukaisesti tuetuista toimista arvioidakseen niiden merkityksellisyttä, tehokkuutta ja kehitysvaikutuksia ja määrittääkseen tulevia toimia mahdollisesti parantavat näkökohdat. Arvioinneilla olisi edistettävä tilivelvollisuutta ja analysoitava kestävyyttä.
- (19) Käytännön toimenpiteet, joilla EU:n takuun yleiset tavoitteet yhdistetään niiden täytäntöönpanoon, on vahvistettava aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa. Tällaisissa toimintaohjeissa olisi noudatettava laajempaa unionin aluepoliittista toimintakehystä Euroopan naapuruuspolitiikkaan sisältyvä eriyttämisperiaate mukaan lukien. Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita olisi tarkistettava tämän päätöksen antamisen jälkeen ja päivitettävä väliarvioinnin jälkeen, jotta ne vastaisivat muutoksia unionin ulkopoliitikassa ja sen painopisteissä. Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden päivityksessä olisi muiden näkökohtien lisäksi otettava huomioon tukikelpoisten maiden olennainen kehitys.

- (20) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Euroopan investointipankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan N:o 5 mukaisesti suoraan EIP:lle jätetyistä hakemuksista, jotka koskevat tämän päätöksen mukaisesti toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, on pyydettävä komission lausunto siitä, vastaavatko ne keskeisiä unionin säädöksiä ja politiikkoja. Jos komissio antaa minkä tahansa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvan EIP:n rahoitustoimen osalta kielteisen lausunnon, kyseiselle toimelle ei tulisi myöntää EU:n takuuta.
- (21) Vaikka EIP:n vahvuus on edelleen siinä, että se on ainutlaatuinen julkisessa omistuksessa olevana investointipankkina, jonka tehtävänä on tarjota pitkäaikaista lainoitusta, joka vastaa sen osakkeenomistajien toimintapolitiittisia tavoitteita, EIP:n rahoitustoimien olisi lisäksi oltava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU', 21 artiklassa tarkoitetun unionin ulkoisen toiminnan yleisten periaatteiden mukaisia eli edistettävä ja lujitettava demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä tuettava niiden kansainvälisten sitoumusten ja sopimusten, myös ympäristösopimusten, noudattamista, joissa unioni on osapuolena. EIP:n olisi erityisesti edistettävä talous-, rahoitus- ja teknistä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa SEUT 212 artiklan mukaisesti. Lisäksi EIP:n toimien olisi oltava sopusoinnussa kansainvälisen oikeuden kanssa ja myös noudatettava Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteita. EIP:n toimien olisi oltava sopusoinnussa myös Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) kanssa hankkeiden eri vaiheissa. EIP:n rahoitustoimilla olisi kehitysmaissa tuettava erityisesti seuraavia tavoitteita: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön kestävä kehitys, etenkin kaikista heikoimmassa asemassa olevissa maissa; sopusointuinen ja vähittäinen yhdentyminen maailmantalouteen sekä niiden tavoitteiden noudattaminen, jotka unioni on hyväksynyt Yhdistyneissä kansakunnissa ja muissa asianmukaisissa kansainvälisissä järjestöissä. EIP:n olisi pyrittävä tukemaan välillisesti Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhattavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä sekä vuoden 2015 jälkeen aiempia vuosituhattavoitteita muuttavien tai korvaavien kehitystavoitteiden saavuttamista kaikilla alueilla, joilla se toimii, samalla kun se myötävaikuttaa unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden edistämisen edellyttämien toimenpiteiden täytäntöönpanoon SEUT 209 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (22) Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla EIP:n toimilla olisi edistettävä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ja muutossuunnitelman täytäntöönpanoa sekä Pariisin julistuksessa vuodelta 2005, Accran toimintasuunnitelmassa vuodelta 2008 sekä Busanissa vuonna 2011 tehdyssä kehitysyhteistyötä koskevassa kumppanuussopimuksessa esitettyjen avun tuloksellisuuden periaatteiden täytäntöönpanoa. Lisäksi toimien olisi oltava johdonmukaisia neuvoston 25 päivänä kesäkuuta 2012 hyväksymän ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman sekä kansainvälisten ilmastositoumusten, mukaan lukien luonnon monimuotoisuutta koskevien sitoumusten, kanssa. Tämä olisi toteutettava konkreettisina toimenpiteinä, joilla erityisesti vahvistetaan EIP:n valmiutta arvioida investointihankkeiden ympäristöön liittyviä, sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia, myös ihmisoikeuksia, perusvapauksia ja konflikteihin liittyviä riskejä, ja edistetään viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kuulemista paikallistasolla. EIP:n olisi tältä osin sovellettava ja kehitettävä tulostamiskäytäntönsä, joka käsittää yksityiskohtaiset tulosindikaattorit niiden vaikutusten mittaamiseksi, joita EIP:n rahoitustoimilla on talouteen, ympäristöön, yhteiskuntaan ja kehitykseen EIP:n hankkeiden eri vaiheissa. Tulostamiskäytännön täytäntöönpanoa olisi arvioitava tämän päätöksen väliarvioinnissa. Huolehtiessaan investointihankkeen asianmukaisesta tarkistamisesta EIP:n olisi tarvittaessa ja unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden ja kansainvälisten parhaiden käytäntöjen sekä unionin oikeuden ja edunsaajamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti velvoitettava investointihankkeen toteuttaja järjestämään paikallisia kuulemisia ja julkistamaan niiden tulokset yleisölle, jotta voidaan ottaa huomioon hankkeiden vaikutukset asiaankuuluviin sidosryhmiin. EIP:n olisi oltava yhteydessä hankkeiden toteuttajien ja edunsaajien kanssa hankkeiden koko ohjelmasuunnitteluprosessin ajan. Tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla allekirjoitetuissa rahoitussopimuksissa, jotka koskevat sellaisia EIP:n rahoitustoimia, joissa on mukana julkisia vastapuolia, olisi nimenomaan määrättävä mahdollisuudesta keskeyttää maksut, jos maan, jossa investointihanke toteutetaan, tukikelpoisuus peruutetaan tämän päätöksen nojalla.
- (23) Olisi varmistettava, että EIP:n rahoitustoimet ovat kaikilla tasoilla alkuvaiheen strategisesta suunnittelusta loppuvaiheen investointihankkeiden kehitykseen asti unionin ulkopoliitiikan ja tässä päätöksessä asetettujen yleisten tavoitteiden mukaisia ja niitä tukevia. Unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden parantamiseksi komission ja EIP:n sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) välistä vuoropuhelua politiikasta ja strategiasta olisi edelleen lisättävä ja pidettävä samalla Euroopan parlamentti ja neuvosto asianmukaisesti ajan tasalla. EIP:n unionin ulkopuolella olevat toimistot olisi aina kun mahdollista sijoitettava unionin edustustoihin, jotta edistetään tällaista yhteistyötä ja voidaan jakaa toimintakustannukset. Yhteistyötä ja koordinoitua ulkoisen toimeksiannon mukaisilla alueilla koskevan Euroopan komission ja Euroopan investointipankin välisen yhteisymmärryspöytäkirjan, jota tarkistettiin vuonna 2013 komission, EUH:n ja EIP:n yhteistyön sekä aikaisessa vaiheessa tapahtuvan keskinäisen

tietojenvaihdon tehostamiseksi toiminnallisella tasolla, soveltamista olisi jatkettava. Yhteisymmärryspöytäkirjan piiriin kuuluvaan yhteistyöhön olisi erityisesti kuuluttava naapuruuspolitiikkaan sisältyvän eriyttämisperiaatteen soveltamisen säännöllinen arviointi. On erityisen tärkeää, että komissio ja EIP sekä Euroopan ulkosuhdehallinto vaihtavat tarvittaessa näkemyksiään aikaisessa vaiheessa ja järjestelmällisesti asianmukaisia ohjelma-asiakirjoja valmisteltaessa, jotta niiden toimien yhteisvaikutus olisi mahdollisimman suuri. Lisäksi olisi vahvistettava yhteistyötä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen edistämiseksi ja konfliktien ehkäisemiseksi. EIP:tä olisi kannustettava yhteistyöhön unionin edustustojen kanssa EIP:n hankkeiden eri vaiheissa.

- (24) Unionin ulkosuhteita olisi tarkoitus tukea useilla välineillä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 236/2014⁽¹⁾. Kyseessä oleville alueille annettavan unionin kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi tarpeen ja tapauksen mukaan tartuttava mahdollisuuksiin yhdistää EIP:n rahoitus ja unionin talousarviot, joita osoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ VIII osastossa mainituista rahoitusvälineistä, sekä hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen myönnettävä tekninen tuki Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 231/2014 perustetusta liittymistä valmistelevasta tukivälineestä⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 232/2014 perustetusta Euroopan naapuruusvälineestä⁽⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 233/2014 perustetusta kehitys yhteistyön rahoitusvälineestä⁽⁵⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 234/2014 perustetusta kumppanuusvälineestä kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten⁽⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 235/2014 perustetusta demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 230/2014 perustetusta vakautta ja rauhaa edistävästä välineestä⁽⁸⁾ sekä neuvoston asetuksella (Euratom) N:o 237/2014 perustetusta välineestä ydinturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä varten⁽⁹⁾. Komissio perusti päätöksen N:o 1080/2011/EU pohjalta ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevan EU:n laajuisen foorumin tehostaakseen keinoja yhdistää avustuksia ja lainoja unionin ulkopuolella, erityisesti unionin yleisen talousarvion ja EIP:n lainojen täytäntöön panemiseksi ja hallintoa ja arviointiperusteita koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi hankkeen tasolla. EIP:n ja muiden rahoituslaitosten olisi käytettävä avustusten ja lainojen yhdistämiskeinoja tavalla, joka on täysin unionin ulkoisten tavoitteiden, avun tuloksellisuuden ja avoimuuden mukainen.
- (25) EIP:n olisi edelleen pyrittävä lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa, unionin ulkopuolella toteutettavissa rahoitustoimissa. Erityisesti tämä koskee niitä rahoituslaitoksia, jotka osallistuvat ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevaan EU:n laajuiseen foorumiin. Yhteistyö käsittää tarvittaessa yhteistyön alakohtaisten ehtojen osalta, keskinäisten menettelyjen ja yhteisrahoituksen käytön sekä osallistumisen esimerkiksi tuen koordinoitua ja tuloksellisuutta edistäviin maailmanlaajuisiin hankkeisiin. Tällaisella koordinoinnilla ja yhteistyöllä olisi pyrittävä minimoimaan mahdolliset päällekkäisyydet kustannuksissa ja toimissa. Yhteistyön olisi perustuttava vastavuoroisuusperiaatteen. EIP:n vastavuoroista pääsyä muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen perustamiin rahoitusvälineisiin olisi edistettävä tarvittaessa. Komission, EIP-ryhmän sekä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) välistä kolmikantaista yhteisymmärryspöytäkirjaa, joka koskee unionin ulkopuolista yhteistyötä ja mahdollistaa sen, että EIP-ryhmä ja EBRD toimivat toisiaan täydentäen käyttämällä hyväksi kunkin suhteellisia etuja, tarkistettiin vuonna 2012 sen johdosta, että EBRD:n maantieteellistä soveltamisalaa on laajennettu koskemaan Välimeren aluetta. Yhteisymmärryspöytäkirjaa olisi sovellettava myös jatkossa. Tässä päätöksessä vahvistettuja periaatteita olisi sovellettava myös silloin, kun EIP:n rahoitus toteutetaan muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa tehtävillä yhteistyösopimuksilla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 236/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 95).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 231/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (IPA II) (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 232/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 27).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 233/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, kehitys yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 234/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, kumppanuusvälineen perustamisesta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 235/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 230/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 237/2014, annettu 13 päivänä joulukuuta 2013, välineen perustamisesta ydinturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä varten (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 109).

- (26) Muun muassa unionin taloudellisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:tä olisi kannustettava edelleen rahoittamaan unionin ulkopuolella toteuttavia toimia myös omalla riskillään ja unionin taloudellisten etujen vuoksi niissä maissa ja sellaisissa investointihankkeissa, joita pidetään EIP:n arvion mukaan ja sen oma riskinsietokyky huomioon ottaen riittävän luottokelpoisina, jotta EU:n takuun käyttö voidaan keskittää sellaisiin maihin ja investointihankkeisiin, joiden yhteydessä EU:n takuulla saadaan aikaan EIP:n oman arvion mukaan enemmän lisäarvoa, myös talouden, yhteiskunnan ja ympäristön kestävä kehityksen muodossa.
- (27) EIP:n olisi laajennettava tarjoamiensa innovatiivisten rahoitusvälineiden valikoimaa muun muassa keskittymällä enemmän takausvälineiden kehittämiseen. Lisäksi EIP:n olisi pyrittävä osallistumaan aktiivisesti riskinjakovälineisiin ja rahoituksen hankkimiseen vieraan pääoman markkinoilta, kun on kyse hankkeista, joiden voidaan ennakoita tuottavan vakaan kassavirran. Sen olisi erityisesti harkittava sellaisten vieraan pääoman markkinoiden instrumenttien tukemista, jotka on laskettu liikkeeseen tai otettu käyttöön tukikelpoisissa maissa toteutettavien investointihankkeiden rahoittamiseksi. Lisäksi EIP:n olisi lisättävä lainanantoon paikallisvaluutoissa ja laskettava liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla edellyttäen, että edunsaajat toteuttavat tarvittavat rakenneuudistukset, etenkin rahoitusosalalla, ja muut EIP:n toimintaa helpottavat toimenpiteet. Monipuolistettaessa ja laajennettaessa pääomamarkkinainstrumenttien käyttöä olisi erityisesti huolehdittava siitä, että tällaiset instrumentit eivät johda riskialttiisiin rahoituskäytänteisiin ja velkaantumiseen, jolloin ne voisivat vaarantaa rahoituksen vakauden.
- (28) Komission olisi laadittava vuosittain kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa olisi arvioitava EIP:n rahoitustoimia ja sitä, ovatko ne tämän päätöksen mukaisia, niiden lisäarvoa ja vaikutusta unionin ulkopoliittikan kannalta, niiden laatua, niiden kehitysvaikutusta EIP:n tulostulospöytäkirjan mukaan ja edunsaajille siirtynyt taloudellista hyötyä. Kertomuksen olisi sisällettävä myös tiedot EU:n takuun maksamista koskevista pyynnöistä, tähän päätökseen perustuvasta ilmastonmuutoksen torjuntaan ja luonnon monimuotoisuuden suojelemaan tarkoitettujen rahoituksen määrät, tiedot EIP:n ja Euroopan oikeusasiamiehen välillä tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan toiminnan seurannasta sekä kuvaus yhteistyöstä komission ja muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa yhteisrahoitus mukaan lukien. Kertomus olisi julkistettava, jotta asiaankuuluvilla sidosryhmillä, myös kansalaisyhteiskunnalla, olisi mahdollisuus esittää näkemyksiään.
- (29) Unionin ulkopoliittikkaa tukevat EIP:n rahoitustoimet olisi jatkossakin toteutettava hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen. EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava noudattaen EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä, joiden olisi oltava kyseisten periaatteiden mukaisia, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet ja EIP:n lausunto sosiaalisista ja ympäristönormeista, sekä tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sääntöjä ja menettelyjä noudattaen. EIP:n olisi rahoitustoimissaan pantava asianmukaisesti täytäntöön sellaisia oikeudenkäyttöalueita koskevat toimintaperiaatteensa, jotka unioni, Yhdistyneet kansakunnat, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö tai rahanpesunvastainen toimintaryhmä on todennut heikosti säänneltyiksi tai yhteistyöhaluttomiksi, jotta voidaan edistää kansainvälistä veropetosten, veronkierron ja rahanpesun torjuntaa. Avoimuuden varmistamiseksi EIP:n olisi laadittava yhteistyössä paikallisten rahoituksen välittäjien kanssa luettelo lopullisista lainansaajista.
- (30) EIP:n olisi varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että EU:n takuun kattamia toimia rahoitettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa, rahanpesua ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä ja että OLAFilla on oikeus tehdä paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia edunsaajien tiloissa. EIP:n olisi noudatettava vuonna 2008 hyväksyttyä ja vuonna 2013 tarkistettua toimintapolitiikkaansa, joka koskee kielletyn toiminnan ehkäisemistä ja estämistä pankin omissa toiminnoissa (EIP:n petostentorjuntamenettely), ja tehtävä tiivistä yhteistyötä unionin ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehostaakseen voimassa olevia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisia toimia ja auttaakseen näiden toimien täytäntöönpanon parantamisessa. Ilmiäntöjä koskevan politiikkansa mukaisesti EIP:n olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ilmiäntäjiltä saatuihin tietoihin, jotka koskevat mahdollisia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa, ja annettava mahdollisuudet asianmukaiselle seurannalle, palautteelle ja suojelelulle kostotoimenpiteitä vastaan.
- (31) EIP:n hallintoelimiä olisi kannustettava toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta EIP:n toiminta mukautetaan edistämään unionin ulkopoliittikkaa tehokkaalla tavalla ja sillä vastataan asianmukaisesti tässä päätöksessä asetettuihin vaatimuksiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EU:n takuu

1. Euroopan unioni myöntää Euroopan investointipankille, jäljempänä 'EIP', talousarviotakuun rahoitustoimille, jotka toteutetaan unionin ulkopuolella, jäljempänä 'EU:n takuu'. EU:n takuu myönnetään yleisenä takuuna, joka kattaa EIP:lle kuuluvat mutta saamatta jääneet maksut, jotka liittyvät 2 kohdan mukaisesti tukikelpoisiin, EIP:n investointihankkeita varten myönnettyihin tai liikkeeseen laskettuihin lainoihin, lainatakauksiin ja vieraan pääoman markkinoiden instrumentteihin.
2. EU:n takuun piiriin kuuluvat unionin asiaankuuluvien ulkopoliittisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen, mukaan lukien EIP:n lausunto ympäristö- ja sosiaalipoliittisista periaatteista ja normeista, tukikelpoisissa maissa toteutettavia investointihankkeita varten myönnetty tai liikkeeseen lasketut EIP:n lainat, lainatakaukset ja vieraan pääoman markkinoiden instrumentit, kun EIP:n rahoitus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet'.
3. Unionin ulkopoliittikkaa tukevia EIP:n rahoitustoimia hallinnoidaan edelleen hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen.
4. EU:n takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puitteissa maksettujen ja taattujen määrien kokonaismäärästä, josta on vähennetty takaisin maksetut määrät ja johon on lisätty kaikki maksuihin ja takauksiin liittyvät määrät.
5. EU:n takuulla katetaan EIP:n rahoitustoimet, jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä ajanjaksona.
6. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole 5 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä tehneet päätöstä uuden EU:n takuun myöntämisestä EIP:lle sen unionin ulkopuolella toteuttamista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta, tätä ajanjaksoa jatketaan automaattisesti kerran kuudella kuukaudella.

2 artikla

EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärät

1. EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä vuosina 2014–2020 voi olla enintään 30 000 000 000 euroa. Rahoitustoimia varten alun perin merkityt mutta myöhemmin peruutetut määrät eivät sisälly enimmäismäärään.

Enimmäismäärä jakautuu seuraaviin osiin:

- a) 27 000 000 000 euron kiinteä enimmäismäärä;
- b) 3 000 000 000 euron valinnainen lisämäärä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen b alakohdassa tarkoitetun määrän täysimääräisestä tai osittaisesta käyttöönotosta sekä sen alueellisesta jakautumisesta 19 artiklan mukaisen väliarvioinnin jälkeen.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kiinteä enimmäismäärä jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla alueellisiin enimmäismääriin ja aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin. EIP varmistaa alueellisten enimmäismäärien rajoissa asteittain, että määrät jakautuvat tasaisesti maittain EU:n takuun kattamilla alueilla.

3 artikla

Yleiset tavoitteet ja periaatteet

1. EU:n takuu myönnetään ainoastaan sellaisille EIP:n rahoitustoimille, jotka EIP:n oman arvion perusteella tuottavat lisäarvoa ja joilla tuetaan mitä tahansa seuraavista yleisistä tavoitteista:
 - a) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pk-yritysten tukeminen;
 - b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, mukaan lukien liikenne, energia, ympäristöä koskeva infrastruktuuri sekä tieto- ja viestintätekniikka;
 - c) ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen.

2. Samalla kun säilytetään EIP:n ominaisluonne investointipankkina, tämän päätöksen nojalla toteutettavien EIP:n rahoitustoimien on oltava EU:n edun ja erityisesti SEU 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoista toimintaa ohjaavien yleisten periaatteiden mukaisia ja edistettävä osaltaan niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on osapuolena. EIP:n hallintoelimiä kannustetaan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta EIP:n toiminta mukautetaan edistämään unionin ulkopoliittikkaa tehokkaalla tavalla ja sillä vastataan asianmukaisesti tässä päätöksessä asetettuihin vaatimuksiin.

3. Edellä 1 kohdassa esitettyjen yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoimien perustavoitteena on oltava maiden alueellinen yhdentymisen, mukaan lukien erityisesti taloudellinen yhdentymisen liittymistä valmistelevien maiden, naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja unionin välillä. EIP toteuttaa rahoitustoimia edunsaajamaissa yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla tukemalla suoria ulkomaisia investointeja, jotka edistävät unionin taloudellista yhdentymistä.

4. Kehitysmaissa, sellaisina kuin ne on määritetty Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön laatimassa virallisen kehitysavun saajien luettelossa, EIP:n rahoitustoimilla edistetään SEUT 208 ja 209 artiklan mukaisesti välillisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita, joihin kuuluvat köyhyyden vähentäminen edistämällä osallistavaa kasvua sekä talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kestävä kehitys.

5. Sen varmistamiseksi, että yksityissektorin investoinneilla on mahdollisimman suuri kehitysvaikutus, EIP:n on pyrittävä vahvistamaan paikallista yksityissektoria edunsaajamaissa tukemalla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja paikallisia investointeja. Edellä 1 kohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukeviin EIP:n rahoitustoimiin pyritään sisällyttämään myös tuki unionin pk-yritysten investointihankkeille. Jotta voidaan tehokkaasti valvoa, että varat käytetään asianomaisten pk-yritysten hyväksi, EIP:n on laadittava asianmukaiset sopimusvaatimukset rahoituksen välittäjien kanssa, mukaan lukien edunsaajien raportointia koskevat vaatimukset.

EIP tekee yhteistyötä sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka voivat tukea pk-yritysten erityistarpeita maissa, joissa toimia toteutetaan, ja jotka eivät osallistu tukikelpoisessa maassa toteutettuihin EIP:n rahoitustoimiin välinein, jotka sijaitsevat 13 artiklassa tarkoitettulla ulkomaisella yhteistyöhaluttomalla oikeudenkäyttöalueella.

6. Edellä 1 kohdan b alakohdassa esitettyjä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla tuetaan investointihankkeita aloilla, jotka liittyvät pääasiassa liikenteeseen, energiaan, ympäristöä koskevaan infrastruktuuriin, tieto- ja viestintäteknikkaan, terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tähän kuuluu uusiutuvista energialähteistä saatavan energian tuotanto ja integrointi, energijärjestelmien muuttaminen vähähiilisiin teknologioihin ja polttoaineisiin siirtymiseksi, kestävä energiavarustus ja energiainfrastruktuuri, myös kaasun tuotanto ja kuljetukset unionin energiamaarkkinoille sekä maaseudun sähköistäminen, vesihuollon, puhtaanapidon ja vihreän infrastruktuurin kaltaiset ympäristöä koskevat infrastruktuurit, televiestinnän ja laajakaistaverkkojen infrastruktuurit.

7. Edellä 1 kohdan c alakohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla tuetaan investointihankkeita, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen yleistavoitteeseen erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävä liikenteen aloilla tai parannetaan haavoittuvien maiden, alojen ja yhteisöjen kykyä sietää ilmastonmuutoksen haitallisia vaikutuksia. Ilmastonmuutoksen torjuntaan tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisuusperusteet määritellään EIP:n ilmastonmuutosstrategiassa, joka päivitetään ennen vuoden 2015 loppua. Tätä varten hiilijalanjäljen arviointi olisi sisällytettävä ympäristövaikutuksen arviointimenettelyyn sen määrittämiseksi, edistävätkö hanke-ehdotukset parhaalla mahdollisella tavalla energiatehokkuuden parantamista. Näihin toimiin osoitettujen määrien osuuden kaikista EIP:n rahoitustoimista on oltava vähintään 25 prosenttia tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla.

8. Unionin ja kansainvälisten ilmastonmuutostavoitteiden mukaisesti EIP tarkistaa yhteistyössä komission kanssa ilmastonmuutosstrategiaansa omien rahoitustoimiensa osalta ennen vuoden 2015 loppua. Tähän tarkistukseen sisällytetään muun muassa konkreettisia toimia, joilla varmistetaan, että tämän päätöksen nojalla toteutetut investointihankkeet ovat unionin ilmastonmuutostavoitteiden mukaisia, ja edistetään uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden tukemiseen tähtäviä toimia.

9. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan maissa, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ja jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen oikeudellisista ehdoista, joiden mukaisesti nämä toimet toteutetaan.

4 artikla

Soveltamisalaan kuuluvat maat

1. Liitteessä II luetellaan maat, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta. Liitteessä III luetellaan maat, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, ja siihen voi sisältyä ainoastaan liitteessä II lueteltuja maita. Niiden maiden, joita ei ole lueteltu liitteessä II, kelpoisuudesta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta päätetään tapauskohtaisesti tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteeseen III tehtäviä muutoksia. Komission päätökset perustuvat kokonaisarviointiin, johon kuuluvat taloudelliset, sosiaaliset, ympäristöä koskevat ja poliittiset näkökohdat ja erityisesti ne, jotka liittyvät demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin sekä asiaan kuuluviin Euroopan parlamentin päätöslauselmiin ja neuvoston päätöksiin ja päätelmiin.
3. Delegoidut säädökset, joilla muutetaan liitettä III, eivät vaikuta sellaisiin EU:n takuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustoimiin, jotka on allekirjoitettu ennen kyseisten delegoitujen säädösten voimaantuloa, jollei 4 kohdasta muuta johdu.
4. Jäljempänä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kokonaistakuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustoimiin liittyviä maksuja ei suoriteta maissa, joita ei ole lueteltu liitteessä III.
5. EU:n takuu ei kata EIP:n rahoitustoimia maassa, jonka kanssa tällaisia toimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt unioniin.

5 artikla

EIP:n rahoitustoimien suhde unionin politiikkoihin

1. Komissio päivittää yhdessä EIP:n kanssa EIP:n rahoitustoimiin sovellettavia aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta.

Aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa on noudatettava liitteessä IV esitettyä laajempaa unionin aluepoliittista toimintakehystä. Aluekohtaisilla teknisillä toimintaohjeilla varmistetaan erityisesti se, että tämän päätöksen mukainen EIP:n rahoitus täydentää unionin vastaavia tukipolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä eri alueilla.

Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita päivittäessään komissio ja EIP ottavat huomioon asiaan liittyvät Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät. Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden on oltava johdonmukaisia edunsaajamaiden mahdollisesti laatimiin kansallisiin tai alueellisiin ohjelmiin sisältyvien painopisteiden kanssa ja ottaa asianmukaisesti huomioon näitä ohjelmia laadittaessa toteutetut kansalaisyhteiskunnan kuulemiset.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päivitettyt aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet heti, kun ne ovat valmiit.

EIP määrittää aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden puitteissa vastaavat rahoitusstrategiat ja varmistaa niiden täytäntöönpanon.

EIP:n rahoitustoimien on oltava johdonmukaisia aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden ja edunsaajamaan strategioiden kanssa.

Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita tarkistetaan 19 artiklassa tarkoitetun väliarvioinnin jälkeen.

2. Komissio antaa EIP:n rahoitustoimista lausunnon pöytäkirjassa N:o 5 olevan 19 artiklan mukaisessa menettelyssä. Jos komissio antaa minkä tahansa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvan EIP:n rahoitustoimen osalta kielteisen lausunnon, kyseiselle toimelle ei myönnetä EU:n takuuta.

6 artikla

Yhteistyö komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien johdonmukaisuutta unionin ulkopoliittisten tavoitteiden kanssa on vahvistettava edelleen, jotta EIP:n rahoitustoimien ja unionin talousarviovarojen yhteisvaikutus olisi mahdollisimman suuri, erityisesti päivittämällä 5 artiklassa tarkoitettuja aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita, joiden osalta Euroopan ulkosuhdehallintoa on tarvittaessa kuultava toimintapolitiikkaan liittyvissä kysymyksissä, sekä käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa tietojenvaihtoa seuraavista:
 - a) komission tai tapauksen mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, maa- ja alueohjelmat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmistelevat asiakirjat;
 - b) EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat, investointihankkeiden valmistelu ja EIP:n vuotuinen raportointi komissiolle,
 - c) muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.
2. Yhteistyö eriytetään aluekohtaisesti, myös unionin edustustojen tasolla, siten, että EIP:n asema ja unionin politiikat kullakin alueella otetaan huomioon.

7 artikla

Yhteistyö muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan tarvittaessa yhteistyössä muiden eurooppalaisten monenvälisten rahoituslaitosten ja jäsenvaltioiden rahoituslaitosten, jäljempänä 'eurooppalaiset rahoituslaitokset', ja kansainvälisten rahoituslaitosten, aluekehityspankit mukaan lukien, jäljempänä 'kansainväliset rahoituslaitokset', kanssa mahdollisimman suuren yhteisvaikutuksen, yhteistyön ja tehokkuuden aikaansaamiseksi ja yhteisten innovatiivisten rahoitusvälineiden kehittämiseksi ja jotta voidaan varmistaa riskien järkevä ja kohtuullinen jakautuminen sekä investointihankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus ja siten minimoida mahdolliset päällekkäisyydet kustannuksissa ja toimissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan komission, EIP:n ja eri alueilla toimivien asianomaisten eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten välillä tarvittaessa yhteistyöpöytäkirjojen tai muiden unionin alueellisten yhteistyökehysten pohjalta.

8 artikla

EU:n takuun kattavuus ja ehdot

1. EU:n takuulla katetaan kaikki EIP:lle kuuluvat mutta saamatta jääneet maksut sellaisten muiden kuin vieraan pääoman markkinoiden instrumenteista koostuvien EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alue- tai paikallisviranomaisten taikka valtion omistuksessa tai määräysvallassa olevien julkisten yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit, jäljempänä 'kokonaistakuu'.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa Palestiinaa edustaa palestiinalaishallinto ja Kosovoa edustavat Kosovon viranomaiset ⁽¹⁾.
3. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa luetellun poliittisen riskin toteutumisen vuoksi, jäljempänä 'poliittisen riskin takuu':
 - a) valuutansiirtojen estyminen;
 - b) pakkolunastus;

⁽¹⁾ Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

- c) sota tai kansalaislevottomuudet;
- d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.
4. Vieraan pääoman markkinoiden instrumenteista koostuviin EIP:n rahoitustoimiin sovelletaan ainoastaan poliittisen riskin takuuta.
5. Niihin EIP:n rahoitustoimiin liittyviin rahoitussopimuksiin, joilla on yksittäinen toteuttaja, on sisällytettävä myös asianmukaiset ympäristö- ja sosiaalimääräykset EIP:n omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.
6. Komissio ja EIP määrittelevät 14 artiklassa tarkoitetussa takuusopimuksessa selkeät ja avoimet rahoitusperiaatteet, joiden avulla EIP voi yksilöidä ulkoisen toimintansa yhteydessä ne toimet, jotka rahoitetaan tämän päätöksen nojalla, sen varmistamiseksi, että EU:n takuuta hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti. Rahoitusperiaatteissa otetaan huomioon EIP:n oma arvio rahoitustoimensa luottokelpoisuudesta, liitteessä I määritellyt enimmäismäärät, vastapuolen luonne, olipa kyseessä valtio, tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaa kuuluva valtion alapuolinen yhteisö tai yksityinen taho, EIP:n risksietokyky sekä muut keskeiset seikat, kuten EU:n takuun avulla saatava lisäarvo. Rahoitusperiaatteet annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi 14 artiklan mukaisesti.
7. Kun EU:n takuun perusteella esitetään maksupyyntöjä, EIP siirtää unionille asiaa koskevat oikeudet kaikkien pankin rahoitustoimiin liittyvien veloitteiden osalta 14 artiklassa tarkoitetun takuusopimuksen mukaisesti.

9 artikla

EIP:n suorittama investointihankkeiden arviointi ja seuranta

1. EIP tarkistaa huolellisesti EU:n takuun kattamien investointihankkeiden sosiaali-, ihmisoikeus-, ympäristö-, talous- ja kehityspoliittiset näkökohdat sekä tarvittaessa pyytää hankkeen toteuttajia järjestämään unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden mukaisesti asiaankuuluvien kansallisten ja paikallisten sidosryhmien sekä kansalaisyhteiskunnan paikallisen julkisen kuulemisen hankkeen suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheessa ja antamaan tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida unionin ulkopoliittisten ja strategisten tavoitteiden toteutumista.

Arvioinnissa on tarpeen mukaan selvitettävä, miten EIP:n rahoitusta saavien tahojen valmiuksia voidaan teknisellä avulla vahvistaa hankkeen eri vaiheissa. EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat investointihankkeiden sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin ja konfliktinestoon liittyviä näkökohtia sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen nojalla tuetut investointihankkeet ovat ympäristön ja yhteiskunnan kannalta kestäviä.

2. Kehityspoliittisia näkökohtia koskevan ennakoarvioinnin lisäksi EIP seuraa rahoitustoimien täytäntöönpanoa. Erityisesti sen on edellytettävä hankkeiden toteuttajilta, että ne seuraavat investointihankkeiden koko täytäntöönpanon ajan huolellisesti muun muassa investointihankkeen vaikutuksia talouteen, kehitykseen, yhteiskuntaan, ympäristöön ja ihmisoikeuksiin. EIP tarkistaa säännöllisesti hankkeen toteuttajien toimittamat tiedot ja asettaa ne julkisesti saataville, mikäli hankkeen toteuttajat suostuvat tähän. EIP:n rahoitustoimiin liittyvät hankkeiden loppuraportit on mahdollisuuksien mukaan julkaistava, luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta.
3. EIP:n toteuttaman seurannan on pyrittävä kattamaan myös välitystoimien täytäntöönpano sekä pk-yrityksiä tukevien rahoituksen välittäjien toiminnan seuranta.
4. EIP luo kattavan järjestelmän, jonka avulla voidaan arvioida ennakolta EIP:n rahoitustoimiin liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen suhteellista ja absoluuttista määrää, jos päästöt saavuttavat EIP:n ilmastonmuutosstrategiaan sisältyvissä asiaa koskevissa menetelmissä määritellyn merkittävän päästökynnyksen ja jos tietoja on saatavilla.
5. Seurannan tulokset on mahdollisuuksien mukaan julkistettava, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu ja edellyttäen, että asiaankuuluvat osapuolet suostuvat siihen.

10 artikla

Takuurahaston käyttötarkoitukseensa sidotut ulkoiset tulot

Määrältään enintään 110 000 000 euron suuruiset takaisinmaksut ja tulot, jotka ovat peräisin ennen vuotta 2007 päättyneistä toimista, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut, vapautetut takuut, lainapääoman takaisinmaksut, osingot, pääomavoitot, takauspalkkiot ja lainakorot sekä varainhoitotileillä oleviin määriin liittyvät korot, jotka palautetaan Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineelle (FEMIP) perustetulle varainhoitotilille ja jotka liittyvät unionin yleisestä talousarviosta maksettavaan tukeen, katsotaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttötarkoitukseensa sidotuiksi ulkoisiksi tuloiksi ja käytetään takuurahastoa varten.

Yli 110 000 000 euron suuruiset määrät, jotka on palautettu Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineelle (FEMIP) perustetulle varainhoitotilille, otetaan unionin yleiseen talousarvioon hallinnointikustannusten ja hoitomaksujen vähentämisen jälkeen.

11 artikla

Vuotuinen raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomus on julkistettava ja se sisältää muun muassa seuraavaa:

- a) arvio EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti ja siitä, ovatko ne tämän päätöksen mukaisia;
- b) EIP:n tulomittauskehystä koskevaan vuosikertomukseen pohjautuva arvio EIP:n rahoitustoimien lisäarvosta, arvioituista tuotoksista ja tuloksista sekä kehitysvaikutuksesta kootusti esitettynä. Tätä varten EIP käyttää tulosindikaattoreita, jotka koskevat rahoitettujen hankkeiden kehitys-, ympäristö- ja sosiaalisia näkökohtia (ihmisoikeusnäkökohdat mukaan lukien) ottaen huomioon avun tuloksellisuutta koskevan vuoden 2005 Pariisin julistuksen mukaiset asianmukaiset indikaattorit. Hankkeiden ympäristönäkökohtia koskeviin indikaattoreihin on sisällyttävä ”puhdasta teknologiaa” koskevia vaatimuksia, jotka perustuvat periaatteessa energiatehokkuuteen ja päästöjen vähentämiseen käytettävään tekniikkaan;
- c) arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksesta unionin ulkopoliittikan ja strategisten tavoitteiden edistämiseen ottaen huomioon 5 artiklassa tarkoitetut aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet;
- d) arvio EIP:n rahoitustoimien edunsaajille siirtyneestä taloudellisesta edusta kootusti esitettynä;
- e) arvio EIP:n rahoitustoimien laadusta ja erityisesti siitä, missä määrin EIP on ottanut ympäristön kestävyuden ja sosiaalisen kestävyuden huomioon rahoitettujen investointihankkeiden huolellisessa tarkistuksessa ja seurannassa;
- f) yksityiskohtaiset tiedot EU:n takuun maksamista koskevista pyynnöistä;
- g) tiedot tähän päätökseen perustuvasta ilmastomuutoksen torjuntaan ja luonnon monimuotoisuuden suojeluun tarkoitettujen rahoituksen määrästä, vaikutuksesta 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun kasvihuonekaasupäästöjen suhteelliseen ja absoluuttiseen määrään kootusti esitettynä sekä ilmastoriskin pohjalta arvioitujen hankkeiden määrästä;
- h) kuvaus yhteistyöstä komission ja muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan lukien yhteisrahoituksesta. Kertomukseen on erityisesti sisällytettävä niiden unionin rahoitusvarojen ja muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten varojen erittely, joita on käytetty yhdistettyinä EIP:n myöntämään rahoitukseen, ja sen pohjalta esitettävä tämän päätöksen nojalla toteutettujen EIP:n rahoitustoimien kokonaisinvestoinnista. Kertomuksessa on lisäksi mainittava sellaisten uusien yhteisymmärryspöytäkirjojen tekeminen EIP:n ja muiden eurooppalaisten tai kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, jotka vaikuttavat tämän päätöksen nojalla toteutettaviin EIP:n rahoitustoiimiin;
- i) tiedot EIP:n ja Euroopan oikeusasiamiehen välillä tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan seurannasta siltä osin kuin tämä pöytäkirja koskee tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvia EIP:n rahoitustoiimia.

2. EIP toimittaa 1 kohdassa tarkoitettua komission kertomusta varten vuosittain kertomukset tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista sekä niistä olennaisista seikoista, joita komissio tarvitsee voidakseen antaa 1 kohdan mukaisen kertomuksensa. EIP voi antaa komissiolle myös lisätietoja, joiden avulla Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat kattavan kuvan EIP:n ulkoisesta toiminnasta.

3. EIP toimittaa komissiolle tilasto-, rahoitus- ja kirjanpito tiedot jokaisesta rahoitustoimestaan sekä kaikki lisätiedot siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteen tai vastata tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastustodistuksen laina- ja takauksista. Lisäksi EIP toimittaa komissiolle kaikki muut tarpeelliset asiakirjat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
4. Komission kirjanpitoa ja EU:n takuun soveltamisalaan kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyysit ja luokitustiedot rahoitustoimistaan.
5. EIP toimittaa vähintään kerran vuodessa komissiolle allekirjoitettavien EIP:n rahoitustoimien kaavailtua määrää koskevan ohjeellisen monivuotisen ohjelman, jotta voidaan varmistaa EIP:n ennakoitun rahoituksen yhteensopivuus tässä päätöksessä säädettyjen enimmäismäärien kanssa ja jotta komissio voi varmistaa neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009 perustetun takuurahaston rahoittamiseen liittyvän tarkoituksenmukaisen talousarviosuunnittelun. Komissio ottaa tämän ennakoitun määrän huomioon valmistellessaan esitystä unionin yleiseksi talousarvioksi.
6. EIP toimittaa säännöllisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kaikki riippumattomat arviointikertomuksensa, joissa arvioidaan EIP:n tämän päätöksen ja muiden ulkoisten valtuuksien nojalla toteuttamilla erityistoimilla saavutettuja käytännön tuloksia.
7. EIP toimittaa 2–6 kohdassa tarkoitettut tiedot omalla kustannuksellaan. EIP asettaa 2, 3 ja 6 kohdassa tarkoitettut tiedot yleisesti myös julkisesti saataville luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta.

12 artikla

Avoimuus ja tietojen julkistaminen

1. Avoimuuspolitiikkansa, asiakirjojen ja tietojen saatavuutta koskevien unionin periaatteiden ja vaiheittain kansainvälisen avun läpinäkyvyyttä koskevan aloitteen vaatimusten mukaisesti EIP julkistaa verkkosivuillaan seuraavat tiedot:
 - a) kaikki tämän päätöksen nojalla toteutettavat EIP:n rahoitustoimet hankkeen hyväksymisvaiheen jälkeen ja erityisesti se, koskeeko EU:n takuu tiettyjä investointihankkeita, ja millä tavoin se tukee unionin ulkoisen toiminnan tavoitteita siten, että huomioon otetaan etenkin sen vaikutus talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön;
 - b) sellaiset uudet yhteisymmärryspöytäkirjat EIP:n ja muiden eurooppalaisten tai kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, jotka vaikuttavat tämän päätöksen nojalla toteutettaviin EIP:n rahoitustoimiin, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu;
 - c) mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa EIP:n ja vastaanottajamaan väliset olemassa olevat puitesopimukset. Allekirjoittaessaan uusia sopimuksia tai muuttaessaan olemassa olevia sopimuksia EIP pyrkii mahdollisuuksien mukaan julkistamaan ne.
 - d) EIP:n rahoitusperiaatteet.
2. Komissio asettaa verkkosivuilleen julkisesti saataville tarkat tiedot kaikista 14 artiklassa tarkoitettujen takuusopimuksien ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen saatavien perintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä tehdyn sopimuksen mukaisista takaisinperintätapauksista, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

13 artikla

Yhteistyöhaluttomat oikeudenkäyttöalueet

EIP ei hyväksy rahoitustoimissaan minkäänlaisia laittomassa tarkoituksessa tehtyjä toimia, kuten rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veropetoksia ja veronkiertoa, lahjontaa tai unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia petoksia. EIP ei etenkään osallistu rahoitustoimiin, jotka toteutetaan tukikelpoisessa maassa unionin, Yhdistyneiden kansakuntien, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön tai rahanpesunvastaisen toimintaryhmän yksilöimillä yhteistyöhaluttomilla oikeudenkäyttöalueilla sijaitsevan ulkomaisen välineen kautta.

EIP:n on rahoitustoimissaan sovellettava unionin oikeuden mukaisia periaatteita ja vaatimuksia rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, mukaan lukien vaatimus toteuttaa tarvittaessa kohtuullisia toimia tosiasiallisten edunsaajien määrittämiseksi.

14 artikla

Takuusopimus

Komissio ja EIP allekirjoittavat takuusopimuksen, jossa määrätään 8 artiklan mukaisesti EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, ja ilmoittavat asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

15 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa EU:n takuun nojalla maksun, EIP toteuttaa suoritettujen maksujen osalta saatavien takaisinperinnän komission nimissä ja sen lukuun.
2. Komissio ja EIP allekirjoittavat saatavien takaisinperintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä erillisen sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona 14 artiklassa tarkoitettu takuusopimus allekirjoitetaan.

16 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen suorittamat tarkastukset

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa unionin yleisestä talousarviosta katettavan EU:n takuun ja siihen perustuvat maksut ja takaisinperinnät.

17 artikla

Petostentorjuntatoimet

1. EIP ilmoittaa OLAFille välittömästi ja antaa sille tarvittavat asiaa koskevat tiedot, jos sillä on EU:n takuun kattamien hankkeiden valmistelun, toteuttamisen tai päättämisen missä tahansa vaiheessa syytä epäillä, että asiassa on syyllistytty petokseen, lahjontaan, rahanpesuun tai muuhun laittomaan toimintaan, joka saattaa vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.
2. Suojatakseen Euroopan unionin taloudellisia etuja OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾, neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ ja neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽³⁾ säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, määrittääkseen, liittykö rahoitustoimiin petos, lahjontaa, rahanpesua tai muuta laitonta toimintaa, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin. OLAF voi toimittaa tutkimusten kuluessa saamia tietoja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos tällainen laitton toiminta on näytetty toteen, EIP avustaa toimivaltansa puitteissa rahoitustoimiaan koskevia takaisinperintätoimia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetukset (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Neuvoston asetukset (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

3. Tämän päätöksen nojalla tuettujen hankkeiden osalta allekirjoitetuissa rahoitus sopimuksissa on oltava lausekkeita, joiden perusteella on mahdollista keskeyttää EIP:n rahoitustoimet ja tarvittaessa toteuttaa asianmukaisia takaisinperintätoimia petosten, lahjonnan tai muun laittoman toiminnan yhteydessä. EIP tekee päätöksen EIP:n rahoituksen keskeyttämisestä tai peruuttamisesta tutkittuaan perusteellisesti kaikki olosuhteet ja riskit.
4. EIP käyttää edelleen koko EIP:n henkilöstölle ja kaikille sidosryhmille tarkoitettua lahjonnan ja petosten torjunnan yhteyspistettä.
5. EIP käyttää rahoitustoimissaan mekanisme, jolla suljetaan pois petoksiin ja lahjontaan osallisina olevat vastapuolet ja joka sisältää poissulkemisia koskevan unionin keskustietokannan asiaa koskevat perusteet, varmistaen, että kaikkien osapuolten oikeuksia kunnioitetaan.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 11 päivästä toukokuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 4 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

19 artikla

Väliarviointi

Komissio toimittaa yhteistyössä EIP:n kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän päätöksen ensimmäisiä soveltamisvuosia koskevan väliarviointikertomuksen, ja tarvittaessa myös ehdotuksen päätöksen muuttamisesta, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Väliarviointikertomus perustuu riippumattomaan ulkoiseen arvioon sekä EIP:n toimittamiin tietoihin.

Kertomuksen on sisällettävä erityisesti

- a) arvio rahoitusperiaatteiden soveltamisesta;
- b) arvio EIP:n raportoinnista ja tarvittaessa suositukset sen parantamiseksi;
- c) tulostamiskertomuksen arviointi, mukaan lukien tulosindikaattorit ja -perusteet sekä niiden vaikutus tämän päätöksen tavoitteiden saavuttamiseen;
- d) yksityiskohtainen selvitys perusteista, jotka otetaan huomioon annettaessa suositusta valinnaisen lisämäärän mahdolliseksi aktivoimiseksi kokonaan tai osittain.

20 artikla

Loppukertomus

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. KOURKOULAS

LIITE I

ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

- A. Liittymistä valmistelevat maat: 8 739 322 000 euroa.
- B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat: 14 437 225 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin ohjeellisiin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:
- i) Välimeren maat: 9 606 200 000 euroa;
 - ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasian ja Venäjä: 4 831 025 000 euroa.
- C. Aasia ja Latinalainen Amerikka: 3 407 295 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin ohjeellisiin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:
- i) Latinalainen Amerikka: 2 288 870 000 euroa;
 - ii) Aasia: 936 356 000 euroa;
 - iii) Keski-Aasia: 182 069 000 euroa.
- D. Etelä-Afrikka: 416 158 000 euroa.

EIP:n hallintoelimet voivat komissiota kuultuaan päättää, että kiinteän enimmäismäärän puitteissa jaetaan uudelleen enintään 20 prosenttia aluekokonaisuuden osien enimmäismääristä alueiden sisällä ja enintään 10 prosenttia alueellisista enimmäismääristä alueiden välillä.

LIITE II

MAHDOLLISESTI TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat

1. Ehdokasmaat

Islanti, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Serbia, Turkki

2. Mahdolliset ehdokasmaat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Syyria, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan lukien), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Taiwan, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

LIITE III

TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat

1. Ehdokasmaat

Islanti, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Serbia, Turkki

2. Mahdolliset ehdokasmaat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Bangladesh, Brunei, Bhutan, Etelä-Korea, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan lukien), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

LIITE IV

ALUEPOLIITTINEN TOIMINTAKEHYS

EIP toteuttaa liittymistä valmistelevaan prosessiin osallistuvissa kumppanimaisissa toimia, joilla pyritään edistämään maiden lähentymistä unioniin. Toimia ohjaava kehys on vahvistettu liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, joissa eritellään painopisteet ehdokkaiden ja mahdollisten ehdokkaiden osalta ja jotka muodostavat puitteet unionin avulle. Länsi-Balkanilla unionin poliittisen toimintakehyn muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa unioni tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. Liittymistä valmisteleva rahoitustuki auttaa ehdokkaita ja mahdollisia ehdokkaita valmistautumaan unionin jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Sillä tuetaan uudistusprosessia, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen unionin säännösten kanssa, unionin politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmisteluun sekä sellaisten toimenpiteiden edistämiseen, joilla pyritään taloudelliseen lähentymiseen.

EIP:n toimintaa naapuruuspolitiikan kohdemaissa ohjaavat unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission 25 päivänä toukokuuta 2011 hyväksymässä yhteisessä tiedonannossa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" esitetty uusi Euroopan naapuruuspolitiikka sekä neuvoston 20. kesäkuuta 2011 antamat päätelmät. Niissä kehoitetaan lisäämään tukea kumppaneille, jotka ovat sitoutuneet demokraattisten yhteiskuntien rakentamiseen ja uudistusten toteuttamiseen, "enemmällä enemmän" -periaatteen ja molemminpuolisen vastuuvollisuuden periaatteen mukaisesti. Mainitut asiakirjat muodostavat strategiset toimintapuitteet unionin suhteille sen naapurimaiden kanssa. Kyseisen yhteistyön puitteissa tämän päätöksen mukainen EIP:n rahoitus kohdistetaan myös toimintapolitiikkoihin, joilla edistetään osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista sekä yhteiskunnallista vakautta noudattamalla kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa, jolla tuetaan unionin ulkopoliittisia tavoitteita, myös muuttoliikkeeseen liittyvien asioiden osalta.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi unioni ja sen kumppanit panevat toimeen yhteisesti sovittuja kahdenvälisiä toimintasuunnitelmia, joissa määritetään painopisteet muun muassa poliittisiin ja turvallisuuteen liittyviin asioihin, kauppa- ja talousasioihin, ympäristönäkökohtiin ja sosiaalisiin näkökohtiin sekä liikenne- ja energiaverkkojen yhdentämiseen liittyen.

Välimeren unioni, itäinen kumppanuus, Mustanmeren synergia, Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia ja Itämeri-strategia ovat monenvälisiä alueellisia aloitteita, jotka edistävät yhteistyötä unionin ja kunkin samojen haasteiden edessä olevan ja/tai saman maantieteellisen ympäristön jakavan naapuruuspolitiikan kohdemaiden ryhmän välillä. Välimeren unioni pyrkii elvyttämään Euro-Välimeri-yhdyntymisprosessia tukemalla Välimeren molempien puolten vastavuoroista taloudellista, sosiaalista ja ympäristöön liittyvää kehitystä. Se edistää sosioekonomisen tilanteen parantamista, solidaarisuuden, alueellisen yhdyntymisen, kestävä kehityksen ja osaamisen lisäämistä korostaen tarvetta lisätä rahoitusyhteistyötä alueellisten ja valtioiden rajat ylittävien hankkeiden tukemiseksi. Välimeren unioni tukee erityisesti merenkulku- ja tieverkostojen luomista, Välimeren puhdistamista, Välimeren aurinkoenergiasuunnitelmaa, Välimeren liiketoiminnan kehittämisaloitetta, väestönsuojelualoitteita ja Euro-Välimeri-ylipistoa.

Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet unionin ja itäisten kumppanimaiden poliittisen assosiaation nopeuttamista ja taloudellisen yhdyntymisen syventämistä varten. Itäinen kumppanuus antaa lisäpontta kumppanimaiden taloudelliselle, sosiaaliselle ja alueelliselle kehitykselle. Se helpottaa hyvää hallintoa, myös rahoitusosalalla, edistää alueellista kehitystä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja auttaa kaventamaan kumppanimaiden sosioekonomisia eroja.

Itämeri-strategia tukee Itämeren alueen kestävä ympäristöä sekä optimaalista taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä. Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia tukee erityisesti liikenteen, energiayhteyksien ja -varmuuden sekä kestävä ympäristön kehittämistä ja Tonavan alueen sosioekonomista kehitystä. Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet unionin ja itäisten kumppanimaiden poliittisen assosiaation nopeuttamista ja taloudellisen yhdyntymisen syventämistä varten. Venäjällä ja unionilla on Euroopan naapuruuspolitiikasta erillinen laaja-alainen strateginen kumppanuus, jota toteutetaan yhteisillä alueilla ja etenemissuunnitelmilli. Niitä täydentää monenvälisellä tasolla pohjoinen ulottuvuus, joka muodostaa kehyn unionin, Venäjän, Norjan ja Islannin väliselle yhteistyölle (Kanada, Valko-Venäjä ja Yhdysvallat ovat pohjoisen ulottuvuuden tarkkailijoita).

Latinalaisessa Amerikassa EIP:n toimien kehyksenä on unionin, Latinalaisen Amerikan ja Karibian strateginen kumppanuus. Kuten komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivänä syyskuuta 2009 antamassa tiedonannossa ”Euroopan unioni ja Latinalainen Amerika: globaalien toimijoiden kumppanuus” todetaan, unionin painopisteinä Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävässä yhteistyössä on alueellisen yhdentymisen lisääminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentäminen kestävän talous- ja yhteiskuntakehityksen edistämiseksi. Näihin tavoitteisiin pyritään ottaen huomioon Latinalaisen Amerikan maiden erilaiset kehitystasot. Kahdenvälistä vuoropuhelua ja yhteistyötä jatketaan kummallekin alueelle tärkeillä aloilla, joihin kuuluvat ympäristö, ilmastonmuutos, katastrofien riskin vähentäminen, energia, tiede, tutkimus, korkeakoulutus, teknologia ja innovointi.

Aasiassa unioni on syventämässä strategisia kumppanuuksiaan Kiinan ja Intian kanssa, ja uusista kumppanuus- ja vapaa-kauppasopimuksista neuvotellaan Kaakkois-Aasian maiden kanssa. Samaan aikaan kehitysyhteistyö on Aasiaa koskevassa unionin toimintasuunnitelmassa edelleen tärkeällä sijalla. Aasian aluetta koskevalla unionin kehittämisstrategialla pyritään poistamaan köyhyys tukemalla laaja-alaista kestävää talouskasvua, edistämällä alueen sisäiselle kaupalle ja yhdentymiselle suotuisia olosuhteita ja edellytyksiä, parantamalla hallintotapoja, lisäämällä poliittista ja yhteiskunnallista vakautta sekä tukemalla pyrkimyksiä saavuttaa vuosittuhatavoitteet vuoteen 2015 mennessä. Yhteisiin haasteisiin laaditaan yhdessä toimintapolitiikkoja; haasteita ovat muun muassa ilmastonmuutos, kestävä kehitys, turvallisuus ja vakaus, hallintotapoihin ja ihmisoikeuksiin liittyvät kysymykset sekä luonnononnettomuuksien ja humanitaaristen katastrofien estäminen ja niihin reagoiminen.

Eurooppa-neuvoston 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2007 hyväksymä unionin ja Keski-Aasian uusi kumppanuusstrategia on lisännyt alueellista ja kahdenvälistä vuoropuhelua sekä unionin ja Keski-Aasian maiden välistä yhteistyötä aluetta koskevissa merkittävässä kysymyksissä, joita ovat muun muassa köyhyyden vähentäminen, kestävä kehitys ja vakaus. Strategian täytäntöönpano on tuonut mukanaan huomattavaa edistystä ihmisoikeuksien, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja demokratian, koulutuksen, talouskehityksen, kaupan ja investointien, energian ja liikenteen sekä ympäristöpolitiikan aloilla.

Etelä-Afrikassa EIP:n toimien kehyksenä on yhteinen EU:n Etelä-Afrikka-strategia. Kyseisessä strategiassa keskeisiksi aloiksi todetaan työpaikkojen luominen, valmiuksien kehittäminen palveluntarjonnassa ja sosiaalinen koheesio. EIP:n toimet Etelä-Afrikassa ovat täydentäneet hyvin unionin kehitysyhteistyöohjelmaa etenkin siksi, että EIP on keskittynyt yksityissektorin tukemiseen sekä infrastruktuurilaajennuksiin ja sosiaalitoimeen (asunnot, sähköistäminen, juomaveden puhdistus ja kunnallistekniikka) kohdistuviin investointeihin. Vuosina 2009–2010 toteutetussa yhteisen EU:n Etelä-Afrikka-strategian väliarvioinnissa ehdotettiin, että ilmastonmuutosta koskevia toimia vahvistettaisiin niin kutsuttujen vihreiden työpaikkojen luomista tukevalla toiminnalla. Vuosina 2014–2020 EIP:n toimilla on tarkoitus tukea täydentävästi unionin ulkoisen yhteistyön toimia, ohjelmia ja välineitä keskittymällä edelleen EU:n ja Etelä-Afrikan keskeisiin yhteistyöaloihin, jotta voidaan edistää oikeudenmukaista ja kestävää talouskasvua sekä työpaikkojen luomista ja valmiuksien kehittämistä ja tukea perusinfrastruktuurin ja -palvelujen kestävä tarjoamista ja tasavertaista saatavuutta.